

Den 24. marts 2009

Til Region Midtjylland,
Primær Sundhed

Udtalelse fra Sundhedsbrugerrådet vedr. forslag til visions- og praksisplan for almen praksis

Planen indeholder visioner, analyse og fremskrivning, og overvejelser om fremtidig rekruttering. Planen udmærker sig især ved et grundigt analysearbejde over, hvor i regionen der vil mangle hvor mange læger. Her forudsættes nærmest den hidtidige praksis-struktur. Her har planen en del gode overvejelser om samling af almen praksis i lægehuse, med støttefunktioner.

Sundhedsbrugerrådet finder, at en vis svaghed i planen er dens usikkerhed om, hvad opgaverne for den alment praktiserende læge vil blive. Planen opererer med flere opgaver til de alment praktiserende læger, og da planen samtidig erkender manglen på læger, peger planen også på samling i almen-praksis lægehuse med støtte-medarbejdere. Men det betyder, at regionens rekrutteringsindsats skal ske til en type – eller flere typer – almen lægepraksis, som kun delvis er defineret. Den yngre læge, som vil forberede sig på en karriere som almen praksislæge, kan ikke tydeligt se, hvordan hans/hendes kommende praksis om nogle år vil se ud. Hvor meget skal hun/han være læge? Hvor meget skal hun/han være arbejdsgiver for en enkelt lægesekretær eller for 2-3-4 ansatte med hver sit speciale (lægesekretær – sygeplejerske – fysioterapeut – jordemoder – psykolog, evt. med eget brugernummer)? Og: hvor meget kendskab vil man kunne opretholde til sine patienter, hvis tallet bliver 2500 i stedet for 1100, og med en stor del af kontakten uddelegeret til støttepersonalet (opgaveglidning)?

Indledningens besværgelse om at almen praksis fortsat skal være indgangsdøren til sundheds-systemet, bliver netop af den grund: en besværgelse. Hvis tankerne om, at fælles-praksis skal være den fremtidige indretning af almen praksis området, skal bære igennem, vil det også forudsætte nogle robuste overvejelser om, hvor stort befolkningsgrundlag en sådan fælles-praksis skal have, og ikke mindst: hvor langt vil der blive til lægehuset i regionens yderområder.

Eventuelle forsøg på at forcere en sådan udvikling kan i øvrigt skabe problemer i forhold til at motivere ældre praksis-læger til at blive i jobbet, hvis de oven i det daglige arbejde skal forholde sig til et antal nye opgaver.

Men som oplæg til en egentlig planlægning er papiret helt nyttigt.

Venlig hilsen



Bent Lundstrøm
Formand for Sundhedsbrugerrådet